

Dato
16.01.2020

Til Departementet for Uddannelse, Kultur og Kirke

Vedr. Forslag til: Selvstyrets bekendtgørelse nr. xx af xx. xxx 2020 om eksamen og censur ved videregående uddannelser

Ilisimatusarfik har fået ovenstående forslag til bekendtgørelse i høring og har følgende bemærkninger:

Overordnede kommentarer

Det er rigtig glædeligt med en ny bekendtgørelse, hvor der er klare retningslinjer for afvikling af eksamener. Den imødekommer mange tidligere tvivlsspørgsmål. Det vil dog betyde, at alle studieordninger skal ændres, da der er mange krav i denne bekendtgørelse, som vi ikke lever op til i dag. Der fremgår ikke nogen tidsfrist for, hvornår dette arbejde senest skal være tilendebragt.

Det er glædeligt, at bekendtgørelsen betyder en væsentlig stramning af reglerne for eksamen, hvor der nu stilles langt højere krav til indholdet i studieordningerne. I og med der er hentet inspiration fra den danske lovgivning (*direkte afskrift mange steder*) bør man tilpasse formuleringerne og ordlyden, der hvor det er relevant. Ellers ledes tankerne hurtigt over på den danske studiefremdriftsreform med dens underlæggende mål om at få flere studerende igennem hurtigere.

Væsentlige ændringer er især at studerende automatisk tilmeldes eksamen og mister retten til at framelde sig (§16). Studerende skal gå til reeksamen lige umiddelbart efter de ordinære eksamener er afviklet. (§17)

Spørgsmålet fra Ilisimatusarfik er: hvad vil konsekvensen være? Vil det betyde, at flere studerende kommer igennem uddannelsen hurtigere - eller at flere studerende falder fra, bliver stressede eller ikke kan gennemføre uddannelsen? Erfaringerne fra Danmark tyder på det sidste. Ilisimatusarfiks holdning er, at det er positivt at der bliver strammet op - men man har måske valgt at gøre det lidt for svært at gennemføre uddannelserne.

Konkrete bemærkninger

Kapitel 2, stk.2: Uddannelsesinstitutionerne fastsætter i studieordningen for uddannelsen præcise målbeskrivelser og kriterier for vurdering af målopfyldelsen for de enkelte fag eller fagelementer, som afsluttes med en prøve (jf. § 30)

I dag skriver flere uddannelser eksamensformer, retningslinjer for reeksamen osv. ind i kursusbeskrivelserne for at undgå at det bliver for rigtigt - og flere har efterspurgt

mere fleksible rammer i studieordningerne. Fx at der veksles mellem eksamensformer. Der lægges op til mindre fleksibilitet i denne lovgivning.

§ 3 stk. 2: Uddannelsesinstitutionerne fastsætter i studieordningen valg af fagets eller fagelementets prøve-form.

Samme problemstilling her. Nogle gange har man flere eksamensformer som mulighed – fx ifm. valgfag. Det vil være en fordel, hvis denne mulighed stadigvæk gælder.

§ 6 stk. 5. Lyd- og billedoptagelser under en mundtlig prøve er ikke tilladt, medmindre optagelserne indgår som en del af prøveforløbet. Optagelserne foretages da af uddannelsesinstitutionen.

Her ønskes en nærmere afklaring af ”uddannelsesinstitution” – hvad er tanken bag her?

§ 7, stk 1, Her kunne valget af engelsk sidestilles med valget af grønlandsk eller dansk ved eksamen af hensyn til universitetets internationalisering.

§ 7. Eksamen foregår på grønlandsk eller dansk efter ønske fra den studerende.

Stk. 2. Uddannelsesinstitutionen kan i særlige tilfælde efter skriftlig ansøgning fra eksaminanden give tilladelse til at anvende engelsk. Ansøgningen skal være modtaget af uddannelsesinstitutionen senest ved en frist fastsat af uddannelsesinstitutionen.

Stk. 3. I uddannelser, der udbydes på engelsk eller et andet fremmedsprog, aflægges prøverne på det udbudte sprog, medmindre det er en del af prøvens formål at dokumentere den studerendes færdigheder i et andet sprog.

Der ønskes bibeholdt den nuværende bekendtgørelses ordlyd:

§25. Stk. 2, Ilisimatusarfik kan dog efter skriftlig ansøgning fra eksaminanden give tilladelse til at anvende det andet sprog. Ansøgningen skal være modtaget af Ilisimatusarfik senest 7 dage efter offentliggørelsen af listen over censorer.

Dette vil vi have meget svært ved at overholde rent praktisk – og økonomisk. Vi har mange tilfælde, hvor vi kun har dansksprogede undervisere eller censorer. Det vil her blive yderst problematisk, hvis der skal tolkes til grønlandsk – både ved de mundtlige og skriftlige eksaminer.

Man kunne i stedet for vælge den danske ordlyd - men med omvendt sprogbetegnelse, da grønlandsk er hovedsproget: § 6 I uddannelser, der udbydes på dansk (her grønlandsk), aflægges prøverne på dansk (grønlandsk), jf. dog stk. 2 og 3, medmindre det er en del af prøvens formål at dokumentere den studerendes færdigheder i et fremmedsprog. Prøverne kan dog aflægges på svensk og norsk (her: dansk) i stedet for dansk (her: grønlandsk), medmindre det er en del af prøvens formål at dokumentere færdigheder i dansk (her grønlandsk).

Stk. 3. I uddannelser, der udbydes på engelsk eller et andet fremmedsprog, aflægges prøverne på det udbudte sprog, medmindre det er en del af prøvens formål at dokumentere den studerendes færdigheder i et andet sprog.

Den er for overordnet til uddannelser der udbyder uddannelsen på grønlandsk og dansk, og hvor sprogfaget engelsk udbydes som fag. Paragraffen skal ikke være så generel, den skal specificeres. Ilisimatusarfik udbyder mange fag på engelsk på tværs af alle vores uddannelser – uddannelser som har grønlandsk eller dansk som hovedsprog.

§ 9 Uddannelsesinstitutionen udpeger eller godkender tilsynsførende, der skal være hos den studerende under prøven.

Ilisimatusarfik har i flere tilfælde oplevet, at studerende sidder vejrfast, skal starte praktik op eller af andre årsager ikke kan deltage fysisk i eksamen og gør det over skype. Nogle gange har det ikke være muligt at arrangere tilsyn. Ved nogle mundtlige eksamener

Ilisimatusarfik Grønlands Universitet University of Greenland

Manutooq 1 | 3905 Nuussuaq | Postboks 1061 | 3900 Nuuk
www.uni.gl | mail@uni.gl | telefon +299 38 56 00

har det været vurderet, at det var fagligt forsvarligt at gennemføre eksamen uden tilsyn. Bør dette stadigvæk være en mulighed?

§ 11. *Uddannelsesinstitutionen kan i studieordningen fastsætte regler om anvendelse af computere og adgang til internet ved prøverne.*

Hvad med andre typer hjælpemidler? Jf. § 30.

§ 13. *Uddannelsesinstitutionen afholder de særlige udgifter, der er forbundet med prøvens afholdelse i udlandet.*

Stk. 2. Uddannelsesinstitutionen kan lade den studerende helt eller delvist betale for de udgifter, som uddannelsesinstitutionen har afholdt i forbindelse med prøvens afholdelse. Det er en betingelse, at den studerende forud skriftligt har erklæret sig villig til at betale de pågældende udgifter. Uddannelsesinstitutionen kan betinge prøvens afholdelse af, at beløbet forudbetales.

Der ønskes en klarere definition af, hvornår de studerende har ret til at afholde prøver i udlandet - og her skal der så en ansøgningsprocedure til, så alle ikke automatisk forventer at Ilisimatusarfik betaler for tilsyn ved et udenlandsk universitet eller repræsentation med mindre det er nødvendigt.

§ 14. *Hver prøve eller anden form for bedømmelse består hver for sig. Beståede prøver kan ikke tages om. Stk. 2. En studerende har 3 forsøg til at bestå en prøve eller anden form for bedømmelse på uddannelserne. Uddannelsesinstitutionen kan i særlige tilfælde tillade yderligere forsøg.*

Det er en meget vag formulering ift. 4 forsøg fra forrige bekendtgørelse. Og hvem afgør det. Må Ilisimatusarfik lave regler, eller skal det være en individuel vurdering. Groft sagt: vil det sige - såfremt der findes en god grund – at den studerende i teorien kan få op til 10 forsøg?

Ilisimatusarfik ønsker tilføjet regler omkring genindskrivning og hvilken betydning det har for tidligere prøveforsøg. For Institut for Lærings vedkommende er praktikken og feltstudiet ligestillet med andre prøver, hvorfor antal prøvegange skal være 3 stk. – 3 kan slettes, mod at der indskrives i stk. 2.

§16 Der indføres automatisk eksamenstilmelding og framelding bortfalder undtagen stk.3.

Stk. 3. Uddannelsesinstitutionen kan dispensere fra reglerne i stk. 1 og 2, hvis der foreligger usædvanlige forhold.

Hvad skal der til for at få dispensation?

§ 17 om automatisk reeksamenstilmelding, får vi et praktisk problem.

Det giver mening, at nogle fag kan reeksamineres umiddelbart efter ordinær eksamen, men ikke for klassiske uddannelser som Sprog, Litteratur & Medier; Kultur- & Samfundshistorie; Teologi; Samfundsvidenskab osv. - hvor mange af eksamenerne er skriftlige eksamensopgaver. Det betyder, at disse uddannelser i så fald vil have meget kort tid til at planlægge reeksamen - og den studerende har meget kort tid til at læse op til eksamen. Der er også mange, som benytter sig af muligheden for at tage faget om. Det bør der også fortsat være mulighed for, hvis vi skal have studerende igennem.

§ 18 om syge eksamen

Bør der ikke tilføjes en grænse for, hvor lang tid efter en sygeeksamen skal tilbydes?

§ 19 om studieaktivitetskrav

Uddannelsesinstitutionerne kan fastsætte regler om, at studerende på uddannelserne løbende eller for enkelte studieår skal bestå prøver opgjort i ECTS-point (studieaktivitetskrav) for at kunne fortsætte på uddannelsen. Kravet kan fastsættes til prøver med et samlet omfang på højst 45 ECTS-point hvert studieår.

Er dette et krav - eller må vi selv bestemme, om vi vil indføre dette studieaktivitetskrav?

§19 Stk. 3. Uddannelsesinstitutionerne kan dispensere fra et studieaktivitetskrav fastsat efter stk. 1, hvis den studerende er eliteidrætsudøver, eller hvis der foreligger usædvanlige forhold, herunder funktionsnedsættelse.

Der bør tilføjes undtagelser også vedr. barsel og sygdom. Derudover har vi det praktiske problem, at der ikke er en reel mulighed for ordblindetest i Grønland. Det betyder, at disse berørte studerende ikke kan fremvise dokumentation for denne type funktionsnedsættelse jf. §27 stk. 3.

§22 stk. Interne prøver bedømmes af en eller flere eksaminatorer eller af en eller flere eksaminatorer sammen med en eller flere censorer.

Betyder dette at Ilisimatusarfik kan vælge ikke at benytte en censor - dvs. at underviser alene eksaminerer?

§ 24. Censor og eksaminator skal under voteringen tage notater om præstationen og karakterfastsættelsen til brug for behandling af en eventuel klagesag. Notaterne skal opbevares i mindst 1 år, og herudover indtil en eventuel klagesag er afsluttet.

Hertil ønskes det noteret internt, at det er problematisk, at vi ikke har et journaliseringssystem. Der står heller ikke noget om, at den studerende har ret til at se dem. Dette vil have stor betydning for, hvordan man noterer.

Hvilken lov skal man følge, hvis de studerende skal have lov til at se dem. Sagsbehandlingsloven eller persondataloven?

§ 27. Stk. 2. Bachelorprojekt, kandidatspeciale og masterprojekt skal forsynes med et resumé på et fremmedsprog. Hvis bachelorprojekt, kandidatspeciale eller masterprojekt er skrevet på et fremmedsprog ud over dansk, bortset fra norsk og svensk, kan resuméet skrives på grønlandsk eller dansk. I studieordningen fastsættes, hvorledes resuméet indgår i den samlede bedømmelse af eksamenspræstationen, og hvilket sprog resuméet kan eller skal skrives på.

Ilisimatusarfik mener ikke, at det er relevant at indskrive sproget norsk og svensk.

§ 31. Uddannelsesinstitutionerne udsteder bevis for gennemført uddannelse. Beviset skal være afsendt til den færdiguddannede senest 2 måneder efter, at bedømmelsen af den afsluttende prøve er meddelt.

Hvad betyder det rent praktisk? Skal det fremsendes med post? Hvad hvis man bliver færdig inden dimission - skal man så med, hvis man allerede har fået sit bevis?

§ 41. Censorerne må ikke være ansat eller inden for de seneste 2 år have været ansat ved den uddannelsesinstitution, hvor de skal virke som censorer. En adjungeret professor eller adjungeret lektor kan ikke virke som censor ved det uddannelsesinstitutionen, hvor vedkommende er adjungeret professor eller adjungeret lektor. Det skal i videst muligt omfang undgås, at eksaminatorer varetager censuropgaver for hinanden (gensidig censur).

Det skal synliggøres, om der er tale om eksterne censorer eller interne censorer. Ellers krambolerer det med § 22. stk. 2.

§ 41. stk. 1 Det foreslås, at man overvejer, at kravet om perioden for ikke-ansættelse ved institutionen for en ekstern censor kunne være tilstrækkelig med 1 år, da fagkredsen ikke er stor i alle uddannelser. Subsidiært kunne man indføje et ”så vidt muligt” i forbindelse med kravet om 2 år. Eller man kunne tilføje en dispensationsmulighed.

I § 41 stk.3 Stk. 2. Censorernes virke er omfattet af forvaltningsloven, herunder reglerne om inhabilitet og tavshedspligt.

Ilisimatusarfik går ud fra, at de er omfattet sagsbehandlingsloven og ikke forvaltningsloven.

Inussiarnersumik inuulluaqqusilluga *Med venlig hilsen* Best regards

Henriette N. Rosing
Direktør